

Kohdista ajatukset hyviin ominaisuuksiin Fil. 4:1-8

Kuukausi sitten meillä oli tässä salissa mahtava ylistyshetki, jossa Laukkasen Jukka toimi ylistyksenjohtajana. Hän luki Psalmia 136 ja yhdessä saimme muistuttaa toisiamme: Hänen armonsä pysyy iankaikkisesti:

1. Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti.
2. Kiittäkää jumalien Jumalaa, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti.
3. Kiittäkää herrain Herraa, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti;
4. häntä, joka yksin tekee suuria ihmeitä, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti;

Minulla oli silloin mukana raamatunkäännös, jossa tuo kertolause on käännettynä: Hänen rakkautensa pysyy iankaikkisesti. Tietenkin heräsi mielenkiinto, mistä ero käännösten välillä. Aina tuonkaltaisia yksityiskohtia tutkiessa löytää lisäsyvyyttä Jumalan Sanaan. Meidänhän on toki ymmärrettävä, että kielten erilaisuuksista johtuen hyvästä tahdosta huolimatta käännöksiin ei aina saada alkukielen koko merkityssyvyyttä siirrettyä.

Tuossa kyseisessä psalmissa käytetään hepreankielistä sanaa 'HESED' joka eräiden raamatuntutkijoiden mukaan voidaan kääntää 'sitoutunut, lupauksen pohjautuva rakkaus'.

Tuon hieman kömpelön käännöksen kanssa kyseinen psalmi menisi näin:

1. Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen sitoutunut, lupauksen pohjautuva rakkautensa pysyy iankaikkisesti.
3. Kiittäkää herrain Herraa, sillä hänen sitoutunut, lupauksen pohjautuva rakkautensa pysyy iankaikkisesti.
5. häntä, joka on taidolla tehnyt taivaat, sillä hänen sitoutunut, lupauksen pohjautuva rakkautensa pysyy iankaikkisesti.
7. häntä, joka on tehnyt suuret valot, sillä hänen sitoutunut, lupauksen pohjautuva rakkautensa pysyy iankaikkisesti.
8. auringon hallitsemaan päivää, sillä hänen sitoutunut, lupauksen pohjautuva rakkautensa pysyy iankaikkisesti.

Ajattelin tuota lukiessani, että mahtavaa: Se armahdus, jonka Jumala antaa pohjautuu rakkauteen ja kestää ikuisesti!

Myös Suomen tasavallan presidentillä on armahdusoikeus. Hänen armahduksensa perustuu lain hänen virkaansa sisällyttämiin tehtäviin ja on hyvin rajoitettu. Hän armahtaa kenet armahtaa, mutta yleensä vasta pitkän tuomion jälkeen ja perustana armahduksille on monet ennakkotapaukset, joihin jokaista armahduspäätöstä verrataan. Hänen armahduksensa ei kuitenkaan perustu armahdettavaan kohdistuvaan sitoutuneeseen, lupauksen pohjautuvaan rakkauteen, vaan viran mukanaan tuomaan lakisääteiseen tehtävään.

Jumala rakkautensa tähden armahtaa jo ennen tuomion langettamista ja hänen armonsä pysyy iankaikkisesti. Hän rakastaa sitoutuneesti sinua ja kaikki sinun syntisi on Jeesuksen nimessä ja veressä annettu anteeksi. Sinun ylläsi ei ole mitään kadotustuomiota kun olet Kristuksessa Jeesuksessa. Tämä todellisuus on vain ja ainoastaan Jumalan teko ja sen saa vastaan ottaa uskossa Jeesukseen.

Yksi mieleen jäävimpiä kokemuksia omana seurakuntapalvelukseni aikana oli eräs henkilö: Hän tuli jonkun hengellisen tilaisuuden jälkeen rukouspalveluun selvästi ahdistuneena. Siinä muutaman sanan vaihdettuamme ja rukoiltuamme koin, että Jumala kehotti minua käyttämään aikaa ja kuvaamaan hänelle Jumalan armoa ja sen merkitystä.

Keskustelimme pitkään. Vahtimestari kävi jo sammuttelemassa valotkin pois. Käytin hyvin vahvoja esimerkkejä kuvaamaan syntiä, jota ihminen voi tehdä ja kerroin, että syntiin langenneen ihmisen kohtaloa ei määrää Jumalan edessä synnin luonne vaan se miten ihminen Jumalan edessä suhtautuu syntiin. Olipa kyseessä ihmisen mielestä raskas synti tai ihmisen mielessä pikku synti, Jumala katsoo olemmeko samaa mieltä hänen kanssaan. Jos puolustelemme tai kiellämme syntimme tai pakenemme, Hän ei voi armahtaa. Jos jonkin asian kohdalla Jumala sanoo, että kyseessä on synti ja samalla kohdalla me käymme selittelemään, että 'ei tämä ole synti vaan minulla on tällainen heikkous', niin Jumala ei voi armahtaa. Jumala odottaa, että olemme samaa mieltä Hänen kanssaan. Siinä toteutuu raamatun lupaus 1. Johanneksen kirjeestä:

8. Jos väitämme, ettemme ole syntisiä, me petämme itseämme eikä totuus ole meissä. 9. Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. 10. Jos väitämme, ettemme ole syntiä tehneet, teemme hänestä valehtelijan eikä hänen sanansa ole meissä.

Noin vuoden kuluttua keskustelustamme tämä henkilö tuli tervehtimään minua. Hän oli aivan eri oloinen kuin aikaisemmin. En suoraan sanoen tunnistanut häntä, mutta hän muistutti keskustelustamme ja oli hyvin kiitollinen siitä, mitä Jumalan sana oli hänen kohdallaan vaikuttanut. Hän oli vapaa Jumalan lapsi.

Vanha legenda kertoo intiaanipäälliköstä, joka opetti nuorelle miehelle elämän viisauksia. Keskustelussa päällikkö avasi sisintään ja kuvaili, miten hänen sisällään on kaksi koira musta koira ja valkoinen koira, jotka taistelevat keskenään välillä hyvinkin kiivaasti. Nuori mies kuunteli kiinnostuneena ja tässä kohtaa teki lisäkysymyksen: Kumpi koira on voitolla? Vanha mies tuijotti hetken hiljaa nuotiota ja nosti sitten silmänsä nuorta miestä kohti ja sanoi: Se kumpaa minä ruokin.

Filippiläiskirjeestä löytyy raamatun näkökulmaa tähän samaan asiaan.

Fil 4:1-8

1. Rakkaat ja kaivatut veljeni, te minun iloni ja kunniaseppeleeni, pysykää siis horjumatta Herran yhteydessä, rakkaat ystävät! 2. Kehotan Euodiaa ja Syntykeä elämään sovussa Herraa palvellen. 3. Pyydän myös sinua, uskollinen työtoverini, auttamaan näitä naisia, jotka ovat minun kanssani taistelleet evankeliumin puolesta samoin kuin Clemens ja muutkin työtoverini, joiden kaikkien nimet ovat elämän kirjassa. 4. Iloitkaa aina Herrassa! Sanon vielä kerran: iloitkaa! 5. Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on jo lähellä. 6. Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon. 7. Silloin Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne, niin että pysytte Kristuksessa Jeesuksessa. 8. Lopuksi, veljet, ajatelkaa kaikkea mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä oikeaa, puhdasta, rakastettavaa ja kaunista, mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen.

Kun Paavali vankeudesta kirjoitti tätä kirjettä ainakin osaksi kiitoskirjeenä filippiläisiltä saamastaan avusta, hänellä oli tiedossaan, että Filippin seurakunnassa oli jonkinlaista hajaannusta tai erimielisyyttä. Hän jotensakin painokkaasti osoittaa ajattelevansa koko Filippin seurakuntaa mm. useaan otteeseen sanomalla 'kaikki':

4. aina kun rukoilen teidän kaikkien puolesta.

7. Minulla on täysi syy ajatella teistä kaikista näin, sillä te olette minun sydämessäni, te kaikki olette osallisia samasta armosta kuin minä.

8. Jumala on todistajani, että minä kaipaen teitä kaikkia ja rakastan teitä hellästi, niin kuin Kristus Jeesus teitä rakastaa.

Paavali oli hyvin tietoinen ihmisten erilaisuuksista ja siitä, millaista hankausta erilaisuus voi tuoda ihmisten välille. Paavalin kirjeitä lukiessa näihin asioihin törmää uudestaan ja uudestaan.

Paavali myös ymmärsi syitä hankauksiin ihmisten välillä. Totta kai todellisuutena oli pimeyden ruhtinaan vaikutus, joka yrittää saada Jeesuksen omat pois Kristuksen valkeudesta. Ja se on määrättyssä mielessä taustalla kaikissa ongelmassa joita täällä ajassa kohtaamme. Kuitenkin yksi asia, joka vaikeuttaa ihmisten välejä on asia, joka toisaalta on suuri rikkaus. Nimittäin vuorovaikutus, ihmisten välinen viestintä. Siinä lähtökohtana on kysymys, joka on otettava huomioon ennen kuin ensimmäistäkään sanaa on lausuttu. Ihminen voi ymmärtää toista vain osittain.

Osmo Wiio, joka teki suurimman osan elämäntyöstään viestinnän tutkijana ja professorina, istui jossakin vaiheessa yhden kauden eduskunnassa. Seuratessaan budjetin lähetekeskustelua hän teki omia muistiinpanojaan ja muotoili niistä Wiion teesit. Niistä ensimmäinen kuuluu näin: Viesti menee perille... .. vain sattumalta.

Jos viesti menee perille vain sattumalta ja silloinkin vain osittain oikein ymmärrettynä, on suuri mahdollisuus ihmisten välisiin ristiriitoihin. Näistäkö lienee kysymys Filippissäkin, jossa ristiriidat tuntuivat erityisesti hiertävän kahden elämäkirjoissa olevan Paavalin työtoverin välejä:

2. Kehotan Euodiaa ja Syntykeä elämään sovussa Herraa palvellen. 3. Pyydän myös sinua, uskollinen työtoverini, auttamaan näitä naisia, jotka ovat minun kanssani taistelleet evankeliumin puolesta samoin kuin Clemens ja muutkin työtoverini, joiden kaikkien nimet ovat elämän kirjassa.

Jakeessa kahdeksan on peräti kahdeksan asiaa, joita Paavali kehottaa näitä ihmisiä ajattelemaan. Neljä ensimmäistä sisältää vahvemmin Jumalallisen painotuksen ja jälkimmäiset ovat enemmän inhimillisiin ominaisuuksiin liittyviä.

Lopuksi, veljet, ajatelkaa kaikkea mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä oikeaa, puhdasta, rakastettavaa ja kaunista, mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen.

Totta. Totuus on sikäli vaikea sana, että ihmisten maailmassa ei ole vain totta ja valhetta vaan on totuuden osasia, jotka ihmisten rajoittuneisuudesta johtuen näyttävät usein olevan toisiaan vastaan. Niinpä kaksi mielestään totta puhuvaa henkilöä voivat joutua ristiriitaan ja alkaa syytellä toisiaan valehtelusta, koska tarkastelevat asiaa niin eripuolilta, että näkökulmasta johtuen näkevät saman asian hyvin erilaisena. Lisäksi kokemusmaailmamme saa aikaan asioiden väritymistä sen mukaan, miten olemme kokeneet asian suhteessa aikaisempaan elämäämme.

Esim sinisestä tai harmaasta talosta.

Erotuksena joihinkin muihin totuutta ilmaiseviin sanoihin raamatussa tässä käytetty ilmaus viittaa nimenomaan järjestelmän osiin ja yksittäisten osien aitouteen. Ehkäpä Paavali oli joskus Norsun korvia katsellessaan todennut, että ei kannata ruveta väittelemään veljen kanssa, joka kuvailee norsua sen jalkaa katsellessaan. Todetaan vain että onpa ihmeellinen otus.

Siis asian eri puolet, näkökulmat tuovat rikkautta, niiden ei tarvitse tuoda ristiriitaa välilemme.

Kunnioitettavaa. Tässä kunnioitus viittaa Jumalalliseen. Paavali alleviivaa Filippiläisille, miten jokainen heistä on Kristuksen tähden otollinen ja vanhurskas. Muualla raamatussa osoitetaan, että Kristuksessa olemme päässeet osalliseksi 'jumalallisesta luonnosta'. Ajatelkaa toisissanne sitä mikä on kunnioitettavaa, jumalasta lähtöisin olevaa. Mitä siitä, jos kanssakulkijan puhetapa on erilainen, hän harrastaa jotakin, josta sitä et ymmärrä mitään tai hän näkee asiat eri valossa. Hän on Jumalan lapsi, ajattele miten suurenmoista.

Oikeaa. Tässä käytetty sana kuvaa oikeamielisyyttä ja vanhurskautta. Voidaan sanoa, että kuvataan ihmistä, joka on sopusoinnussa Jumalallisten periaatteiden kanssa. Ajattele oikeaa, eli sitä, mikä on sopusoinnussa Jumalallisten periaatteiden kanssa. Koska raamattu antaa selvän kuvan siitä, että ihminen ei voi koskaan täyttää Jumalan lakia, on kai hyväksyttävä, että jokaisessa meissä on asioita, jotka ovat ristiriidassa Jumalan periaatteiden kanssa. Paavali kehottaa kuitenkin katselemaan sitä mikä on oikeaa. Se helpottaa kummasti. On mahtavaa kun näkee kanssakulkijassa näitä oikeita asioita. Se tuo iloa ja helpotusta.

Puhdasta. Mikä raamatun mukaan on puhdasta ihmisessä? Meidän omat tekomme ovat Jumalan edessä kuin saastainen vaate. Puhdasta on se, mikä on Jeesuksen verellä puhdistettu. Ne asiat jotka nousevat tekoina tältä pohjalta ovat puhtaita. Vaikka teot olisivat hyviäkin, mutta niiden motiivina on oma kunnia tai jokin vastaava, ne ovat epäpuhtaita, ja niihin ei niin kauheasti kannata kiinnittää huomiota.

Seuraavat sanat ovat ehkä selkeämmin inhimillisiä ominaisuuksia, jotka kuitenkin saavat tässä asiayhteydessä vahvan Jumalallisen taustamerkitseksen.

Rakastettavaa.

Hyvältä kuuluvaa, arvostettava.

Avu, hyve,

Kiitosta. Kiitos ja ylistys.

Kaikkiin näihin lienee täysin luvallista liittää ajatus siitä, mitä Jumala saa aikaan. Ihmisen inhimilliseltä näyttävät ominaisuudet voivat saada Jumalan vaikutuksesta aivan uuden sävyn ja syvyyden. Me saamme katsella kanssamatkaajiamme siinä valossa, että Jumala on saanut hyviä asioita hänessä aikaan.

Pitääkö meidän nyt sitten ummistaa silmämme kaikelta pahalta, väärältä, väärinkäytöksiltä, loukkauksilta, kieroilulta, synnissä elämiseltä, pettämiseltä, juoruilulta jne.

Ei todella. Jeesus itse oli vahvana esimerkkinä suhtautumisessaan ihmisiin. Hän oli jatkuvasti ristiriidassa mm. fariseusten kanssa, jotka elivät hyvää elämää, mutta vaikuttajana heidän vaellukseensa ei ollut Jumalan armo vaan omavanhurskaus. Omavanhurskaan uskonnollisuuden ongelmana on se, että se suorastaan estää ihmisiä pääsemästä Jumalan armon piiriin, Jeesuksen sisäiseen tuntemiseen. Sen lisäksi vaikkapa persoonallisuushäiriöt, synnissä eläminen ja monet muut asiat, ovat asioita, jotka on tunnistettava ja nimettävä, jotta ne eivät pääse tekemään tuhoitään seurakunnan keskellä.

Mutta meidän ensisijainen tehtävämme ei ole katsella niitä vaan katsella kuten Paavali kehottaa:

ajatelkaa kaikkea mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä oikeaa, puhdasta, rakastettavaa ja kaunista, mikä vain on hyvää ja ansaitsee kiitoksen.

Ruokitaan sitä valkoista koiraa, jotta se pääsisi voitolle. Tehdään se Jumalan armon avulla. Mieti henkilöä, jonka kanssa sinulla on ollut hankauksia. Ota jokin asia näistä Filippiiläiskirjeen sanoista ja pohdi tätä henkilöä tässä valossa. Ehkäpä vähitellen voit ajatella hänestä kuten Paavali kirjoittaa Filippiiläisille:

Fil 1:

3. Kiitän Jumalaani aina kun muistan teitä, 4. aina kun rukoilen teidän kaikkien puolesta. Rukoillessani iloitsen siitä, 5. että olette alusta alkaen olleet ja yhä olette mukana evankeliumin levitystyössä. 6. Minä luotan siihen, että Jumala, joka on teissä aloittanut hyvän työnsä, myös saattaa sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä. 7. Minulla on täysi syy ajatella teistä kaikista näin, sillä te olette minun sydämessäni, ja olenpa vankilassa tai puolustamassa ja vahvistamassa evankeliumia, te kaikki olette osallisia samasta armosta kuin minä. 8. Jumala on todistajani, että minä kaipaen teitä kaikkia ja rakastan teitä hellästi, niin kuin Kristus Jeesus teitä rakastaa.

Jos sinulla on vaikeaa löytää sellaista henkilöä, jonka kanssa on ollut hankaluuksia, niin muistelepa kenet näit tänään... kun aamulla katsoit peiliin. Hänestäkin voi ajatella näiden ohjeiden mukaan.